

2020. április 7. kedd, bibliaóra

Fohász: Kegyelem nekünk és békesség Istentől, a mi Atyánktól és Fiától az Úr Jézus Krisztustól a Szentléleknek közösségében. Ámen

Kezdő ének: 338. dicséret - Lelki próbámban, Jézus, légy velem...

Imádság: Úr Jézus Krisztus, köszönjük, hogy feléd fordíthatjuk szívünket, hogy a nagyheti eseményekre irányulhat tekintetünk. Ezekben a napokban elének állítod szenvedésedet, vérrel koronázott szent keresztedet, hogy mi is erőt merítsünk szenvedésedből, példát vegyünk Rólad. Hiszen lelki próbák között és sokfajta félelemmel a szívünkben készülünk az üdvtörténet nagy eseményének ünneplésére. Kérünk, emeld fel szívünket, tekintetünket, hogy többet lássunk annál, ami lehúz és elbátortalanít, hogy lássuk a Te áldozatod számunkra is érvényes valóságát. Hadd ragyogjon fel előttünk a golgotai kereszt és az üres sír üzenete, vezessen bűnbánatra, élő hitre, a bűnbocsánat jó ízének, örömeinek átélésére. És vezess üdvbizonyosságra, arra a hitre, hogy áldozatodért van hittel elfogadott elkészített helyünk a Te országodban. És minden harc, nyomorúság és próba által a végső célhoz viszel minket közelebb, hogy egyszer színről-színre láthassunk, a szentekkel áldhassunk mi is. Kérjük, elcsendesedésünk során ajándékozz meg igéd értésének, befogadásának örömeivel ma is. Ámen

A napi ige az Ószövetségből Józsué 6,22-27

22 A két férfinak pedig, akik kikémlték azt a földet, ezt mondta Józsué: Menjetek be annak a parázna nőnek a házába, és hozzátok ki onnan őt és minden hozzátartozóját, ahogyan megesküdtek neki! 23 Bementek tehát az ifjú kéme, és kihozták Ráhábot, apját, anyját, testvéreit és minden hozzátartozóját. Kihozták egész nemzetségét, és elhelyezték őket Izráel táborán kívül. 24 A várost pedig mindenestül fölperzselték. Csak az ezüstöt és az aranyat meg a réz- és vastárgyakat tették az Úr házának a kincstárába. 25 A parázna Ráhábot, apja háza népét és minden hozzátartozóját azonban életben hagyta Józsué. Letelepedett Izráelben, és ott él mind a mai napig, mert elrejtette a követeket, akiket Jerikóba küldött kémkedni Józsué. 26 Abban az időben mondta ezt az átkot Józsué: Átkozott legyen az Úr előtt az az ember, aki hozzáfog, hogy fölépítse ezt a várost, Jerikót! Elsőszülöttjére rakja le az alapját, és legkisebb fiára állítsa föl kapuit! 27 Az Úr Józsuéval volt, és elterjedt a híre az egész országban.

***Kedves Testvéreim!** Ma a szokott körülmények között bűnbánati istentiszteletünk lenne. Azonban az úrvacsorai alkalmat csak valamikor később tudjuk majd reménység szerint megtartani, ezért maradtunk a bibliaórai rendtartás mellett. Napi igénk így is tud bűnbánatra, elcsendesedésre, Isten kegyelme előtti meghajlásra vezetni, elég ehhez komolyan vennünk a felolvasott történetet.*

Hiszen arról szól, hogy ahol Isten az Ő népe által megjelenik, ahova bevonul, ott a régi megítéltetik. Ott vége a kegyelmi időnek, az ellenállásnak, a be- és elzárkózásnak Előtte. De aki felismeri, hogy egyedül Nála van reménysége az életben maradásra,

hogy Ő nem csak ítél, de lehet Hozzá menekülni; akit megrettent a felismerés: ha így maradok, elpusztulok, elveszek, annak a számára Isten kegyelme nyitva áll.

Ezt tapasztalja meg Ráháb. Bár előszeretettel teszi a neve elé az Írás a *parázna* jelzőt, mégis nem megbélyegzés ez, hanem annak a ténynek a kiemelése, hogy még ilyen érdemtelen, „hátrányos helyzetű“ személy számára is van kegyelem. Mert a hit, a ragaszkodás, az Istenhez tartozás utáni vágy célba juttat. Ráháb ígéretet kért és kapott arra nézve, hogy bár Isten a várost elpusztítja, ő nem pusztul el Jerikóval együtt. (*Életünkkel kezesskedünk értetek, ha ti nem áruljátok el a mi ügyünket. Amikor az Úr nekünk adja ezt a földet, irgalmasan és hűséggel bánunk majd veled. Józs 2,14*) Most jött el ennek az ígéretnek a beváltása.

Ahogy az előzményekből tudjuk, a kémek megesküdtek Ráhábnak, hogy mindazok a szerettei, akik vele lesznek a piros fonállal megjelölt házában a város elfoglalásakor, ajándékba kapják életüket. A ház a várfalon állt, és a leomló falnak ez a része nyilván épségben maradt, és onnan biztonságban kivezethették őket. Állta a szavát Ráháb, nem árulta el a kémeket. És betartották ígéretüket a kémek is, kihozták őt egész családjával együtt a táboron kívülre. Majd Ráháb letelepedett Izráelben. Íme, nem csak életben akart maradni, hanem Isten népéhez akar tartozni. És Isten kegyelme olyan hatalmas, hogy ennek a pogány asszonynak a neve fennmaradt, ott van a hit példaképei között (*Hit által nem veszett el Ráháb, a parázna nő az engedetlenekkel együtt, amikor a kémeket békességgel befogadta. Zsid 11,31*). Dávid király dédnagyanyja, sőt megjelenik még az Úr Jézus felmenőinek névsorában is.

Kedves Testvéreim, lássuk meg: a halálra ítélt Jerikóban Ráháb életet nyer, beépül Izrael népe közé. Átéli a szabadítást, amely hasonló az egyiptomi 10. csapáshoz: itt a vérszínű fonal jelöli az Isten oltalma alatt álló házat, amelyben védelmet találnak a benne levők. Ez az ígéret olyan fontos Ráháb számára, hogy mihelyst a kémek elmennek, rögtön ráköti a fonalat az ablakra. A hitnek és a bizalomnak a jele ez. Ezt kéri tőlünk Isten, így higgyünk ígéretében, hiszen *a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus már feláldoztatott* (1K 5,7). Vegyük hittel komolyan ígéretét, hogy az Ő vérének oltalmában legyen életünk, lehessünk biztonságban a pusztító erővel, ítélettel, kárhózzal szemben is. Ráhábnak nem kell a kiirtandókkal elpusztulnia, Isten a kegyelmébe fogadja. Viszont Jerikó félelme, elutasító ellenállása megpecsételi a város és lakói sorsát.

Isten komolyan veszi a bűnt és az ítéletet is. Olyannyira ítélet alá kerül Jerikó és a jerikói életmód, hogy a jövőben sem lehet ezen változtatni. Hallották Izráel Istenének hírét, hatalmát, volt idejük meghajolni, hogy megmeneküljenek. Viszont amit Isten egyszer megítél, azt nem szabad az ítélet alól kivonni. Elhangzik Józsué szájából a rettenetes átok - és valóban így lesz az 1Kir 16,34 alapján: *Az ő (Aháb) idejében építette újjá a bételi Hiél Jerikót. Elsőszülött fián, Abirámon vetette meg annak az alapját, és legkisebb fián, Szegúbon állította fel a kapuját, az Úr szava szerint, amelyet megmondott Józsué, Nún fia által.* Nemcsak hogy nem volt áldás ezen a kezdeményezésen, de sejthető, hogy Hiél a fiait feláldozta a siker érdekében. Istenkísértés újraéleszteni Jerikót. - Ma is két lehetőség van előttünk: Ítélet és kegyelem, ítélet vagy kegyelem.

A napi ige az Újszövetségből: Lukács 21,29-38

29 Mondott nekik egy példázatot is: Nézzétek meg a fügefát és a fákat mind! 30 Amikor látjátok, hogy már kihajtottak, magatoktól is tudjátok, hogy már közel van a nyár. 31 Így ti is, amikor látjátok, hogy mindezek bekövetkeznek, tudjátok meg: közel van az Isten országa. 32 Bizony mondom nektek: nem múlik el ez a nemzedék addig, amíg mindez meg nem lesz. 33 Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el.

34 Vigyázzatok magatokra, nehogy szívetek elnehezedjék mámortól, részegségtől vagy a megélhetés gondjaitól, és hirtelen leljen meg titeket az a nap, 35 mint valami csapda, mert rá fog törni mindazokra, akik a föld színén laknak. 36 Legyetek tehát éberek, és szüntelen könyörögjétek, hogy legyen erőtök kimenekülni mindazokból, amik történni fognak, és hogy megállhassatok az Emberfia előtt.

37 Nappal a templomban tanított, éjszakánként pedig az Olajfák hegyére ment, és ott töltötte az éjszakákat. 38 Kora reggel az egész nép hozzáietett, hogy hallgassa őt a templomban.

Kedves Testvéreim! Az Úr Jézus nagyheti templomi tanításai között szól Jeruzsálem közeli pusztulásáról és az Ő második eljövételéről is. Mai szakaszunk az utóbbit tartalmazza. A fügefáról szóló példázat a gyakorlatban mutat rá arra, hogy mennyi mindent értünk, ismerünk, mennyi mindenre tudunk következtetni, csak éppen azok a világos jelek kerülnek el figyelmünket, amik az Úr eljövételére utalnak. Nem Jeruzsálem pusztulása jelenti a véget, hanem Isten országának eljövele fejezi be ezt a világkorszakot, mert egyszer elmúlik. Viszont Jézus eljövele egy új korszak kezdete. Ez pedig közel van. Elképzelhetetlen, hogy az ég és föld egyszer elmúlik? Pedig így lesz, de Jézus kijelentése, igéje megáll. Megáll és megmarad: a múlandóval szemben az örök, a teremtménnyel szemben a Teremtő.

De kérdés, hogyan talál minket a pillanat, amikor ez bekövetkezik. Mert ha nem értünk a látható jelekből, akkor mindez váratlanul tör ránk. Ezért int Jézus vigyázásra, ne adjunk teret magunkban olyan dolgoknak, amelyek eltompítják érzeinket, figyelmünket és nem vesszük észre amit kell. *Nehogy szívetek elnehezedjék mámortól, részegségtől vagy a megélhetés gondjaitól* - mert ennek a kísértése nagy. A józanságot tompító, bódító szerek sokszor kínálnak ellazulást, jóleső oldódást, de veszéllyel jár, ha elnehezedik a szív. Akár ha a megélhetés gondjai rátelepszenek (ma is mekkora nyomás alatt vannak-lesznek emiatt sokan), ha az ember ezeknek adja át magát, és igyekszik, hajszol valamit, ami kivonja őt abból az állapotból, hogy Istenre bízhatná magát. Csapdává lesz Jézus megígért visszajövetelének a napja annak, aki nem számol vele, aki kihagyta Őt az életéből. Mire észbe kap, már késő...

Ezért fontos hallani most is: *vigyázzatok... legyetek éberek, szüntelen könyörögjétek, hogy legyen erőtök kimenekülni mindazokból, amik történni fognak...* Mert eljön a próbák ideje. A vigyázás, éberség, könyörgés alázatra int: nem a magam készenléte, ereje, ébersége tart meg! Hanem Ő, akinek a kezébe helyeztem életemet, ha szüntelen figyelés és imádság által kapcsolatban maradok Vele. *És hogy megállhassatok az Emberfia előtt.* Nemcsak odaállni Eléje, hanem megállni a dicsőségben érkező Úr előtt,

mint akinek köze van Hozzá és várja, örömmel fogadja hite beteljesedését. Mennyire keveset foghattak fel ebből a tanítványok akkor! És mi mennyire fogjuk fel?

Jézus a templomban tanít nappal, de éjszakánként nem marad a városban, egészen addig, amíg el nem jön az ideje annak, hogy rátegyék kezüket és elfogják Őt. Tehát szabad arra is, hogy az Olajfák hegyén éjszakázzon, de arra is, hogy a városban tartózkodjon. Utolsó napjait is a Hozzá sietők, Őt hallgatni vágyók között tölti a templomban. Szolgál, ad, tanít, rendelkezésre áll mindvégig. A nagyhét ilyen módon is közel hozza Őt számunkra. Fogadjuk el szolgálatát.

Imádkozzunk: Úr Jézus Krisztus, légy áldott kegyelmedért, amely nagyobb az ítéletnél. Hálát adunk a reménységért, hogy nem zárkózol el senki elől, aki nálad keres oltalmat. Köszönjük, hogy véred oltalom mindenki számára, aki bűnei terhével az ítélet elől Hozzád menekül. Add, hogy ezekben a napokban így ismerjük fel és ragadjuk meg szenvedésed értelmét és áldását.

Köszönjük, hogy bár jöhetünk Hozzád, amint vagyunk, mégis azért állhatunk meg előtted, mert Te odaálltál értünk és helyettünk az igaz Bíró elé és vállaltad a mi ítéletünket. Add, hogy ezt a kegyelmet ne tegyük hiábavalóvá életünkben. Segíts éberségre, hogy jól értsük a jeleket, amelyek ígéreteidre emlékeztetnek, s kitartó szívvel várjuk érkezésedet, országod kiteljesedését.

A mostani időben pedig segíts, hogy ne legyen úrrá rajtunk magány, elszigeteltség, csüggedés, hanem lehessünk szabadok a Te számodra, hogy mennyei értékekkel töltsd be és gazdagítsd szívünket, életünket. Könyörgünk mindazokért, akik sok fáradtsággal, terheket hordozva állnak helyt különböző feladatokban; erősítsd, őrizd őket. Így kérünk a betegekért, hozzátartozóikért, az ápolókért, orvosokért, döntést hozókért országunkban és szerte a világban. Légy a haldoklók mellett, vigasztald a gyászolókat. Segíts, hogy ne csak mulandóságunk döbentsen meg, de ragyogjon fel számunkra kegyelmed, és igéd legyen erő s vigasz minden élethelyzetben. Adj alázatot, hitet akaratod előtt meghajolni és azt elfogadni. Könyörülj rajtunk kegyelmeddel. *Ámen*

Mi Atyánk....

Áldás: Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, szeretete és Szentlelke legyen és maradjon velünk. *Ámen*

Záró ének: 458. dicséret - Aki értem megnyíltál, rejts el, ó, örök kőszál...